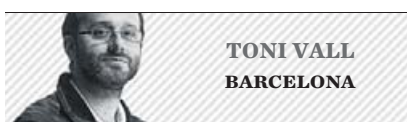

PREMIS DEL CINEMA CATALÀ

01. Actrius amb el cartell reivindicatiu “Les dones som aquí”. 02. Roger Torrent, Isona Passola i Ada Colau al photocall dels Premis Gaudí. PERE VIRGILI 03. Els seients per al president i el vicepresident de la Generalitat, absents, amb un llac groc. ARA

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

¿Seran els Gaudí el regne de l'excepcionalitat?

Un gos rastrejador ensu-
ma per darrere l'es-
tand d'Enrique Tomás.
Suposo que no busca
pas pernil sinó algun
rastre de cosa sospitosa. Els desens
premis Gaudí seran “molt canye-
ros”, ha assegurat Isona Passola.
Segur que ho seran, sens dubte. Po-
ques vegades sentireu pronunciar
més la paraula *excepcionalitat* en
fraccions temporals més curtes.
“Els Gaudí de l'excepcionalitat”,
podria ser un titular cridaner. Pe-
rò és evident que la cultura no ne-
cessita excepcionalitats sinó natu-
ralitat, que és la millor recepta. De
moment, a la zona del costat del
photocall hi ha força menys parades
de càterring que en anys anteriors.
No en trec l'aigua clara sobre si és
culpa de les retallades, del 155, de la
reforma de l'IVA o senzillament
perquè algú ho ha decidit així.

Aprendre a perdre

Parlant de pernil, converso amb
l'Alain Hernández i m'explica que
no té pensat ni tan sols tastar-lo.
Ve de família pernilera –Jamones
El Charro– i en la seva joventut es
va fer farts de desossar-ne i de ta-
llar-ne. El productor Tono Folgue-
ra està més estressat que mai. Ha
de passar quatre vegades pel photo-
call: *Tierra firme*, *Júlia* i, el tele-
film *Amics per sempre* i el curtme-
tratge *Les bones nenes*. Les dues
primeres competeixen entre si i

contra *La llamada* i *La llibreria*.
“Estic tranquil, amb la derrota de
Balseros als Oscar vaig aprendre a
perdre”. Per fer passar els nervis
–entrega tres premis–, Marcel Bar-
rena conversa sobre paternitat
amb Antonio de la Torre que, per
cert, va estar a punt de ser a la se-
va 100 metros, però l'any de bojos
de *Que Dios nos perdone* i *Tarde pa-
ra la ira* l'hi va impedir.

Veig una gran quantitat de llaços
grosos. Moltíssims. La gran Mireia
Ros se l'ha posat a manera de cin-
turó i està molt feliç amb el resultat.
I el gran Paco Poch ha preferit una
xapa molt més explícita de “Liber-
tat presos polítics”. Poch, una for-
ça de la naturalesa, és membre de la
junta de l'Acadèmia i està molt con-
tent d'haver contribuït a aconseguir
que sigui patrona de l'Acadèmia del
Cinema Europeu. Quan la Grossa de
Cap d'Any passa pel photocall –és
un dels patrocinadors–, el Paco m'explica que la Lottery anglesa és
una baula molt destacada de l'au-
diovisual britànic.

'Timing' clavat

Des de l'organització em comenten
que enguany han fet un esforç no-
table per reduir els temps d'espera
i les estones mortes abans de la
gala. Per aconseguir-ho, la gran
Núria Costa està comandant el

Reivindicar
Salta a la vista
que serà una
nit intensa
per la situació
política i pel
feminisme

photocall amb un *timing* clavat.
M'ensenya el polze elevat en se-
nyal de victòria. Maria Molins ha
vingut molt preparada: sabates de
taló llarguissim per a les fotos i bo-
tes comodíssimes per a tota la res-
ta. Itziar Castro avui està tran-
quil·la perquè deixa els nervis per a
la setmana que ve, quan se sàpiga si
guanya el Goya per *Pieles*. El mo-
ment més inquietant és quan apa-

Les protagonistes de la pel·lícula ‘Estiu 1993’ amb la seva directora, Carla Simón. P. V.

reixen les *influencers* i es fan fotos.
Ningú les coneix. Passa tot el con-
trari amb Greta Fernández i el seu
pare Eduard, que es fa les fotos
amb copa de cava incorporada.

Salta a la vista que avui serà una
nit intensa. Tant per la situació po-
lítica com per la força de les reivin-
dicacions feministes que es preve-
uen. Veig Anna Castillo, Bruna Cu-
sí, Nora Navas, Ruth Llopis, Elena
Martín, Leticia Dolera, Nausicaa
Bonnín, Aina Clotet, Maria Molins i
Alba Ribas repartint-se cartells de
“#LesDonesSomAquí” abans de
fer-se les fotos. També hi és Laura
Artigas, que ha arribat amb la seva
mare i quan veu Bruna Cusí –la seva
mare a la ficció– se li tira als braços.
Moment sensacional!

Juanjo Puigcorbó m'està expli-
cant que li va encantar *Tierra firme*
però m'ha de deixar perquè hi ha al-
gú que necessita la seva ajuda. És Ro-
ger Torrent, la màxima autoritat as-
sistent, a qui les càmeres se li abra-
onen. Volen saber què sent a poques
hores de començar una setmana
d'allò més exigent. “Avui només to-
ca parlar dels Gaudí”, exposa. Són
més parladors la seva antecessora
Carme Forcadell i també l'alcaldes-
sa de Barcelona, Ada Colau. Els pre-
gunten per Puigdemont, pel Consti-
tucional i per la investidura. Paro bé
l'orella i les sento pronunciar de se-
guida la paraula *excepcionalitat*.
Veig que Forcadell parla amb Tor-
rent tapant-se la boca tal com fan els
futbolistes quan conversen al camp
sobre temes sempre ultrarelevants.
També hi és Raül Romeva. Fa esto-
na que el gos rastrejador ja no hi és
però la carnisseria de la reforma de
l'IVA plana sobre el cinema català.
L'excepció continua. —